

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

TOMUS PRIMUS.

QUEM,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

ET

NICOLAUS HENRICUS PINELLO,
Tavastenses.

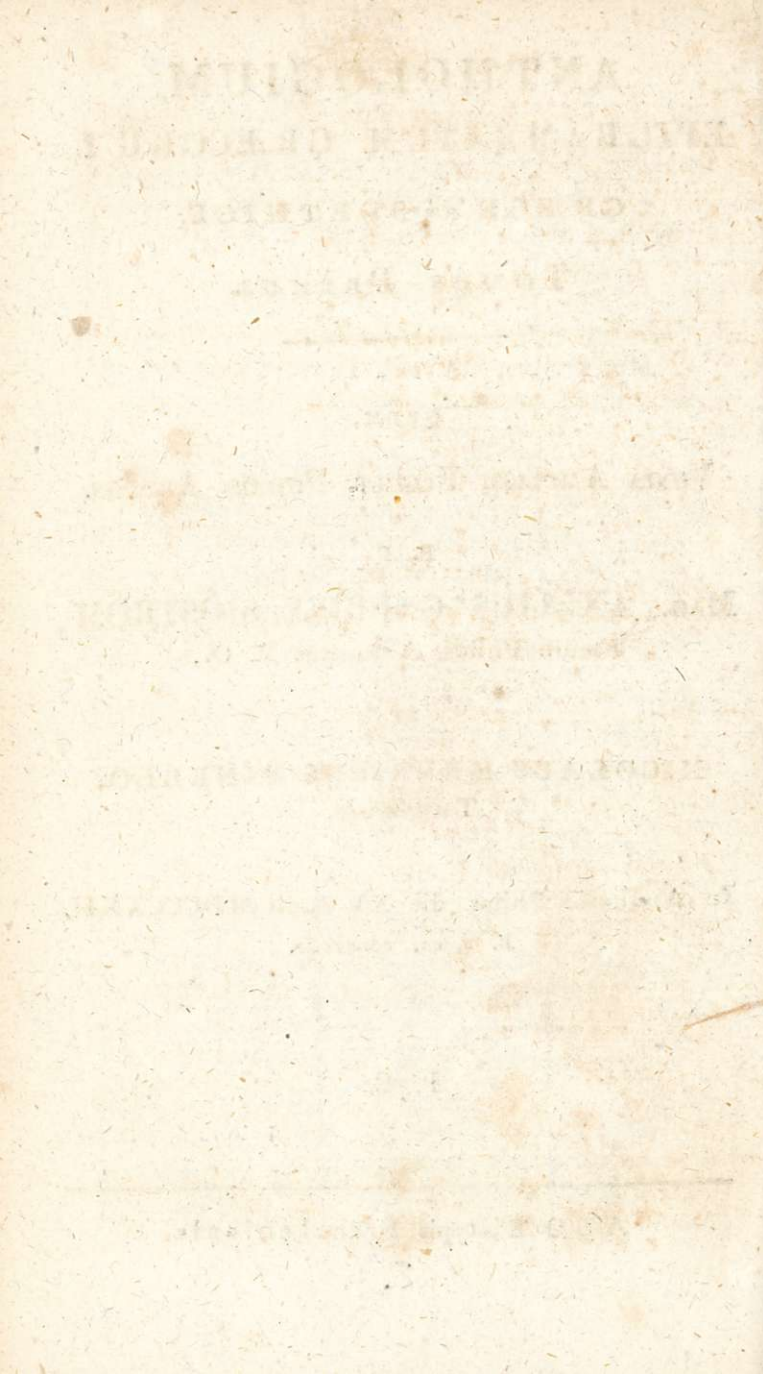
In Auditorio Philos. die XV Junii MDCCCXXII.
h. a. m. consvetis.

P. 2.

ABOÆ, typis Frenckellianis.

L.

12. LUKILLOS.

O Nikylla, af några det sägs, att håret du färgar;
Svartast af allt likväl har du på torget det köpt.

Tempe II B. p. 4 N:o 2.

13. DENSAMME.

Falsk är den spegel Demosthenis har; ty talte den
sanning,

Skull' hon för ingen del vilja sig skåda deri.

Tempe II B. p. 4 N:o 3.

14. ASKLEPIADES.

Drick, Asklepiades! hvi gråter du? säg, hvad dig
qväljer.

Ej du ensam utaf Kypriis, den skräckliga, vanns,
Ej allena mot dig sig väpnat med båge och pilar

Eros, och lefvande dock, hvarför begrof du
dig sjelf?

Drickom af vinets renaste must; snabbt dagen för-
rinner;

Eller vi bide igen söfvande facklornas stund?

Drickom med glädje och lust! Ej länge det dröjer,
du arme,

Innan en evig natt sluter oss begge i ro.

Tempe I B. p. 324 N:o 42.

15. PHILODEMOS.

Nattliga vakerska, du, tvehornade, lys o Selene,

Lys! må du sända till oss, genom vårt fönster
din blick!

Gjut din stråle på gyllne Kallistio! Gudarne unnas
Gärna, att sänka hitned ögat till kärlekens värf.

3

---

in cinere poneris? v. 5. *δακτυλος αἶας*, dies digito
non longior; "*currit enim ferox aetas*". 15. Phi-
lodemos Philippi ornavit coronam, arcta cum

Ὀλβίζεις καὶ τήνδε καὶ ἡμέας, οἶδα, Σελήνη
Καὶ γὰρ σὴν ψυχὴν ἔφλεγεν Ἐνδυμίων.

Jacobs A. G. T. I p. 117 N:o 123. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 216.

16. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πλοῦς σφαλερός τὸ ζῆν· χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ
Πολλὰκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτρότερα.
Τὴν δὲ Τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
Ὡς ἐπὶ τοῦ πελάγους, ἀμφίβολοι πλέομεν.
Οἱ μὲν ἐπ' εὐπλοίην, οἱ δ' ἔμπαλιν· ἀλλ' ἅμα πάντες
Εἰς ἓνα τὸν κατὰ γῆς ὄρμον ἀπερχόμεθα.

Jacobs A. G. T. II p. 299 N:o 65. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 248.

17. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ψῆχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, εὐδὲ σιδήρου
Φεῖδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη.
Ὡς καὶ Λαέρταο τόδ' ἥριον, ὃ σχεδὸν ἀντᾶς
Βαῖον ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
Οὐνομα μὴν ἥρωος αἰεὶ νέον· οὐ γὰρ αἰοιδᾷς
Ἀμβλύνειν αἰών, κῆν ἐδέλη, δύναται.

Jacobs A. G. T. I p. 372 N:o 225. *Animadv.* Vol. III P. 2 p. 268.

18. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Εἰς δῆϊον πέμψασα λόχους Δημαινέτη οὐκῶ
Παῖδας, ὑπὸ στήλῃ πάντας ἔθαπτε μιᾷ.

Lucio Pisone familiaritate conjunctus. v. 2. δι' εὐτρετην θυριδων; nam veteres lignis vermiculatis claudere solebant fenestras. 16. Cfr. N:o 8. v. 6. "omnes eodem cogimur". Horatius. 17. Multa huic similia dicto occurrunt: "carmina morte carent", — "Diffugiunt avidos car-

Salig kallar du henne och mig; jag vet det, Selene;
Ock ditt hjerta i brand tände Endymion ju.

Tempe I B. p. 331 N:o 50.

16. PALLADAS.

Likt en bedrägelig resa på sjön är menniskolifvet;
Ofta af stormarne der vråkas vi ömkligt omkring.
Slumpen vid rodret sitter och styr de dödliges öden,
Hit vi kastas och dit, som på det villande haf,
Någre med gynnsam vind, och med motvind andra,
och alla
Sist i gemensam hamn fälle vi ankar ändock.

Tempe II B. p. 106 N:o 5.

17. OKÄNND.

Sjelfva klippan af tiden förtärs, ja, jernet engång ej
Skonas, men allt som finns han med sin lie förstör;
Så af de isande skurar också upplöses och grusas
Nära vid hafvets strand här den laertiske graf.
Hjeltens namn dock städse är nytt; hvad skalderne
sjungit,
Seklerna - ville de ock - aldrig att plåna förmå.

Tempe II B. p. 220 N:o 2.

12. DIOSKORIDES.

Åtta söner Demainete sändt mot fiendens härar,
Och hon dem alla begrof under en enda kolonn.

---

mina sola rogos". Ovidius. 12. Dioscorides,
ex corona Meleagri, vixisse videtur Ptolemæo
Euergeta regnante, & quidem Alexandriæ. v. 4.
Nulla etenim lacæna mulier alia conditione filium
peperit, quam, si opus eo esset, *ἡν ὕπερ τὰς*
Σπάρτας ἀποδανῆ.

Δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν· ἀλλὰ τόδ' εἶπεν
Μοῦνον· ἰὼ Σπάργανα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

Jacobs A. G. T. I p. 438 N:o 434. Animadv. Vol. I P. 2 p. 43.

19. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Ὅρφέα θεϊκῇσι παρὰ προμολῇσιν Ὀλύμπου
Τύμβος ἔχει, Μούσης υἱεὶ Καλλιόπης,
Ὡς δρύες οὐκ ἀπίθηςαν, ὅτῳ σὺν ἅμ' ἔσπετο πέτρῃ
Ἄψυχος, θεῶν θ' ὑλόνόμων ἀγέλα,
Ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εὔρετο Βάκχου,
Καὶ στίχον ἠρώω ζευκτὸν ἔτευξε ποδί,
Ὅς καὶ ἀμειλίβοιο βαρὺ Κλυμένοιο ἰόνμα,
Καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔφελξε λύρα.

Jacobs A. G. T. I p. 308 N:o 9. Animadv. Vol. II P. 1 p. 110.

20. ΜΟΥΣΙΚΙΟΥ.

Ἄ Κύπρις Μούσαισι κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
Τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἑρῶν ὕμνιν ἐφοπλίσομαι.
Χαὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπρην Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα
Ἡμῖν δ' οὐ πέταται τοῦτο το παιδάριον.

Jacobs A. G. T. II p. 17 N:o 39. Animadv. Vol. I P. 1 p. 358.

21. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἡ κομψή, μεῖνόν με τί σοι καλὸν οὔνομα; ποῦ σε
Ἔστιν ἰδεῖν; ὃ θέλεις δώσομεν· οὐδὲ λαλεῖς.

19. Damagetus, e Meleagri corona, circa 209 a. Chr. creditur vixisse. v. 1. alii dicunt Orpheum Dii Macedoniæ esse sepultum. v. 5. Orphica mysteria confundit auctor cum Bacchicis, quæ illis recentiora fuisse dubitari vix potest. 20. Musicius desideratur in catalogo J.; tribuitur vero Ep. hocce Platoni philosopho a nonnullis. v. 4.

Utan att gjuta af saknad en tår, blott detta hon sade:
 Hell, o Sparta, åt dig dessa till verlden jag bar!

Tempe II B. p. 230 N:o 13.

19. DAMAGETOS.

Invid Olympens fot grafvården i thrakiska landet
 Egnas åt Orpheus' stoft, höga Kalliopas sons;
 Ekarne lydde dess röst, liflösa graniterna honom
 Följde, och härar utaf skogen beboende djur,
 Fordom mysterier ock, invigda åt Bakchos han uppfann,
 Skänkte åt versens fot hjelte-hexametersn gång,
 Klymenos' trotsiga själ, den af böner ej nånsin bevektes,
 Dess oböjliga bröst han med sin lyra betvang.

Tempe I B. p. 3 N:o 1.

20. MUSIKIOS.

Kypris till muserna så: Aphrodite bevisen er vördnad,
 Flickor, eller mot er väpnar jag Eros påstund!
 Muserne gåfvo åt Kypris till svar: säg detta åt Ares!
 Aldrig sig vågat ännu vingade gossen mot oss.

Tempe I B. p. 289 N:o 6.

21. PHILODEMOS.

Vänta du täcka en stund! hur heter du vackert? hvar
 får man

Träffa dig? hvad du vill ha ger jag; du svarar mig ej.

Amor sibi in musas nihil juris esse inquit: αἰδοῦ-
 μαι αὐτάς· σεμναὶ γὰρ εἰσι καὶ αἰετὶ φροντίζουσι
 καὶ περὶ ᾧδὴν ἔχουσι, καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλα-
 κὶς αὐταῖς, κηλουμένος ὑπὸ τοῦ μελούς. *Lucian.*
 21. Lenes hos sub noctem susurros Antiphilo
 vel potius Philodemo (cfr. N:o 15) tribuit

Ποῦ γίνῃ; πέμψω μετὰ σοῦ τινά. μή τις ἔχει σε;
 Ω σοβαρῆ, ὑγίαν· οὐδ' ὑγίαινε λέγεις;
 Καὶ πάλι, καὶ πάλι σοὶ προσελεύσομαι· οἶδα μαλάσσειν
 Καὶ σοῦ σκληροτέρας· νῦν δ' ὑγίαινε, γύναι.

Jacobs A. G. T. I p. 182 N:o 308. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 213.

22. ANTIΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

α. Πορφυρέαν τοι τάνδε, Λεωνίδα, ὥπασε χλαῖναν
 Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τεῶς ἀρετᾶς.
 β. Οὐδέχομαι προδόταις αὐτὰ χάρις. Ἀσπίς ἔχει με
 Καὶ νέκυν· ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον.
 α. Ἀλλ' ἔθανες. Τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθῆς
 Πέρσαις; β. Οὐ θνάσκει ζᾶλος ἐλευθερίας.

Jacobs A. G. T. II p. 102 N:o 294. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 63.

23. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἑλπίδα καὶ Νέμεσιν Εὐνους παρὰ βωμὸν ἔτευξα·
 Τὴν μὲν, ἵν' ἐλπίζης· τὴν δ', ἵνα μηδὲν ἄγαν.

Jacobs A. G. T. II p. 49 N:o 146. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 355.

24. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς στήλην Νεμέσεως.

Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πήχεϊ, τῷ τε χαλινῷ,
 Μήτ' ἀμετρὸν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

Jacobs A. G. T. II p. 693 N:o 223. *Animadv.* Vol. III P. 2 p. 19.

Vat. Cod. v. 4. Χαιρε matutino potissimum tempore, ὑγίαινε vespertino adhibetur. 22. Cfr. N:o 3. Longe diverso animo in Leonidam erat Xerxes, si fides habenda Herodoto, Lib.

Än ditt qvarter? jag vill skicka ett bud dit. Håller dig någon?

Stolta flicka godnatt! Säger du ens ej godnatt? Vänta du, vänta, jag söker dig änn; den konsten att vinna

Spotskare äfven än du, känner jag nog, nu godnatt!

Tempe I B. p. 312 N:o 30.

22. ANTIPHILOS från BYZANTIUM.

a. Denna purpurmantel åt dig, o Leonidas, skänkte Xerxes, till undran väckt öfver din tapperhets värf.

b. Ej jag den tar; slik gåfva förrädare höfves. I döden Hölje mig egen sköld, icke en kostelig skrud.

a. Men du är död. Hvi syns du ännu så Persernes ovän Äfven i Plutons land? b. Frihetens känsla ej dör.

Tempe I B. p. 94 N:o 18.

23. OKÄND.

Eunoos hoppet och Nemesis ställt vid altaret; det förra Bjuder dig hoppas, och hon yrkar att lagom är bäst.

Tempe I B. p. 224 N:o 20.

24. OKÄND.

Öfver Nemesis' bildstod.

Nemesis bådär enhvar med måttet i handen och tygeln; Tala ej tygellöst, handla med måtta i allt!

Tempe I B. p. 169 N:o 55.

VII. v. 2. τὰρ βεν h. l. idem ac αἰδεσθαι, τι-
μᾶν. 23. v. 2. μηδὲν ἔχης. Vere emendavit Græ-
vius: μηδὲν αἰγᾶν. ἔ.

25. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δεινὸς Ἔρως, δεινός. Τί δὲ τὸ πλέον, ἦν πάλιν εἶπω,
 Καὶ πάλιν, οἰμώζων πολλάκι, δεινὸς Ἔρως;
 Ἦ γὰρ ὁ παῖς τούτοισι γελᾷ, καὶ πυκνὰ κακισθεῖς
 Ἦδεται ἦν δ' εἶπω λοιδόρα, καὶ τρέφεται.
 Θαῦμα δέ μοι, πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο Φανείσαι
 Κύματος, ἐξ ὑγροῦ, Κύπρι, σὺ πῦρ τέτοκας.
Jacobs A. G. T. I p. 133 N:o 176. Animadv. Vol. I P. 1 p. 67.

26. ΑΔΗΛΟΝ.

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
 Νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξεις· ἐν δὲ δόμοις
 Φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς καμάτων ἄλις· ἐν δὲ θαλάσῃ
 Τάιβρος· ἐπὶ ξείνης δ', ἦν μὲν ἔχης τι, δέος·
 Ἦν δ' ἀπορῆς, ἀνηρόν. Ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμος
 Ἔσσεαι· οὐ γαμίεις; ζῆς ἔτ' ἐρημότερος.
 Τέκνα, πόνοι· πῆρως, ἅπαις βίος. Αἱ ναότητες
 Ἀφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἐμπαλὴ ἀδρανέες.
 Ἦν ἄρα τοῖνδε δυοῖν ἐνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
 Μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.
Jacobs A. G. T. II p. 122 N:o 359. Animadv. Vol. II P. 1 p. 149.

27. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν Ῥώμῃ.
 Κολχίδα, τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα, τραυλὲ χελιδών,
 Πῶς ἔτλης τεκέων μαῖαν ἔχειν ἰδίων;
 Ἦς ἔτι κανθὸς ὕφαιμος ἐπαστραπτει Φόνιον πῦρ,
 Καὶ πολὺς γενύων ἀφρὸς ἀπο σταλαίει

25. cfr. N:o 5. 26. Alii Posidippo tribuunt vel
 Platoni comico, alii illi vel Crateti Cynico. Vere

25. MELEAGER.

Skräcklig är Eros, förskräcklig! hvad mer, om åter
jag säger,

Åter, och suckandestäds, skräcklig är kärlekens gud?
Slikt blott skrattar han åt och ju oftare bannad, ju mera
Gläds han; af skymfande ord tycks han befinna
sig väl.

Mig det förunderligt syns, att, född i azurliga vågens
Sköt', o Kypriis, ändock moder åt elden du blef.

Tempe I B. p. 295 N:o 12.

26. OKÄNND.

Hvilken väg är i lifvet väl bäst? på torget du finner
Tvister och tråkiga värf; hemma i huset jemväl
Många bekymmer; på åkrarnas vett och möda; på hafvet
Skrämsel; om något du har, fruktan hvarthälst
du må fly;

Qual, om fattig du är. Som gift, ej lefver du sorglös;
Är du ej gift, dess mer ödslig dig lefnaden blir.
Barnen alstra besvär; om inga du har, du är ensam,
Ålderdomen är matt, ungdomen utan förstånd.

Derföre välj af begge dig ett: att antingen aldrig
Födas, eller att dö strax då engång du är född.

Tempe II B. p. 104 N:o 3.

27. PHILIPPOS.

Öfver Medeias bildstod i Rom.

Stammande svala, hur vågade du Kolchinnan, som mördat
Egna foster så grymt, dina till vårdnad betro?
Änn ur dess blodiga blick utljungar en mördande låga,
Och från munnen ännu dryper ett fradgandes kum;

4

igitur ἀδελφόν est. 27. Philippus (Thessa-
lonicensis) in præfamine p. 3 nominatus. Medea

Ἀρτιβρεχὴς δὲ σίδηρος ἐφ' αἵματι. Φεῦγε πανώλη
Μητέρα, κὰν κηρῶ τεκνοφονοῦσαν ἔτι.

Jacobs A. G. T. II p. 669 N:o 141. Animadv. Vol. II P. 2 p. 185.

28. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὁ Ζεὺς πρὸς τὸν Ἑρώτα βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελούμαι
Χῶ πτανός· Βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔση.

Jacobs A. G. T. II p. 38 N:o 108. Animadv. Vol. III P. 1 p. 317.

29. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἐν τόδῃ, παμμήτειρα θεῶν, λίτομαι σέ, φίλη Νύξ,
Ναὶ λίτομαι, κάμων σύμπλανε, πότνια Νύξ,
Εἴ τις ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος Ἠλιοδώρας
Θάλλεται, ὑπναπάτῃ χρωτὶ χλιαινόμενος,
Κοιμάσθω μὲν λύχνος ὃ δ' ἐν κόλποισιν ἐκείνης
Ῥιπτάσθεις κείσθω δεύτερος Ἐνδυμίων.

Jacobs A. G. T. I p. 129 N:o 165. Animadv. Vol. I P. 1 p. 112.

30. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ῥύγχος ἔχων τοιοῦτον, Ὀλυμπιέ, μήτ' ἐπὶ κρήνην
Ἑλθῆς, μήτ' ἐν ὄρεϊ πρὸς τι διαυγὲς ὕδωρ.
Καὶ σὺ γάρ, ὡς Νάρκισσος, ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἑναργές,
Τεθνήξῃ, μισῶν σαυτόν ἕως θανάτου.

Jacobs A. G. T. II p. 344 N:o 76. Animadv. Vol. II P. 2 p. 451.

Timomachi multum olim celebrata, in cujus statua
temeraria hirundo nidum ædificaverat. 29. cfr.
N:o 5. Noctem precatur, ut Heliodoræ cum a-
mante cubanti fructus voluptatis pereat. v. 5. "Non
juvat in cæco Venerem corrumpere motu. Si ne-
scis, oculi sunt in amore duces". Propert. v. 6.

Svärdet ryker af blod. Fly allförderfliga modren,
Hvilken som bildstod änn mördar de foster;
hon födt!

Tempe I B. p. 185 N:o 73.

28. OKÄNND.

Zeus till Eros: de pilar, du har, borttager jag alla!
Vingade gossen: då blir du drare åter du svan!

Tempe I B. p. 285 N:o 1.

29. MELEAGER.

Ett, o älskade natt, jag dig ber, de Olympiskes moder;
Ja, jag ber dig derom, glada och heliga natt:
Om i den mantelen värmd, som Heliadora betäcker,
Någon smäktar invid hennes förtrollande barm,
Slockne då lampans ljus, och han sjelf, Endymion lika,
Från omfamning och kyss slumrei tjuserskans famn!

Tempe I B. p. 304 N:o 22.

30. LUKILLOS.

Ej med ett sådant tryn', o Olympikos, må du till källan
Gå, eller berget, och der blicka i klara kristalln;
Lik Narkissos du doge jemväl, om du såge ditt anlet';
Qvald af hat till dig sjelf skulle du tvina ihjäl.

Tempe II B. p. 6 N:o 6.

"Der Schlaf dieses Hirten auf dem Latmos ist berühmt, aber die Ursachen desselben werden verschiedentlich erzählt. Nach einigen war er ein von den Göttern erbetenes Glück, nach andern eine ihm zugesandte Strafe". *Tempe.* 30. cfr. N:o 7,

31. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Ὦλπε δὴ Πατρίων περὶ λήϊδα καὶ σὺ Μανάντα,
 Δριμὺν ἐπ' Αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
 Πρωθήβας χαλεπὸν γὰρ ἀχαιϊκὸν ἀνδρῶν νοῆσαι
 Ἀλκιμον, εἰς πολίαν ὅστις ἔμεινε τριχῶς.

Jacobs A. G. T. I p. 439 N:o 438. Animadv. Vol. II P. 1 p. 112.

32. ΟΙΝΟΜΑΟΥ.

Εἰς Ἑρωτα ἐν καυκίῳ γεγλυμμένον.
 Ἐν κυάθῳ τὸν Ἑρωτα. Τίνος χάριν; ἀρκετὸν οἶνω
 Αἰθέσθαι κραδίην. Μὴ πυρὶ πῦρ ἐπάγε.

Jacobs A. G. T. II p. 254 N:o 749. Animadv. Vol. II P. 3 p. 187.

33. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Οὐπὼ σοι καλύκων γυμνὸν θέρους, οὐδὲ μελαίνει
 Βότρυς ὁ παρθενίους πρωτοβολῶν χάριτας.
 Ἀλλ' ἤδη θοὰ τόξα νέοι θήγουσιν Ἑρωτες,
 Λυσιδίκη, καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύφιον.
 Φεύγωμεν δυσέρωτες, ἕως βέλος οὐκ ἐπὶ νευρῇ.
 Μάντις ἐγὼ μεγάλης αὐτίκα πυρκαϊῆς.

Jacobs A. G. T. I p. 117 N:o 124. Animadv. Vol. II P. 1 p. 223.

34. ΑΔΗΛΟΝ.

Καὶ πυρὶ καὶ νιφετῷ με, καὶ, εἰ βούλοιο, κεραυνῷ
 Βάλλε, καὶ εἰς κρημνοὺς ἔλκε καὶ εἰς πελάγη.

---

31. cfr. N:o 19. Machatæ nomen passim occurrit. Achæi vero cum Ætolis anno U. C. 534 gesserunt bellum. v. 1. πατερων περὶ ληϊδα in edit. J. legitur, nos ex Animadv. Jos. Scaligeri conjecturam

31. DAMAGETOS.

Äfven du, o Machatas, i fejd för patrensiska staden
 Dog, då du kämpade käckt mot de aitoliske män,
 Blomstrande yngling ännu; ej sågs bland achaiske hjeltar
 Mången med grånadt hår vandrat till skuggornas land.

Tempe I B. p. 110 N:o 36.

32. OINOMAOS.

Öfver Kärlekens bild på en bägare.
 Kärlekens bild på pokaln! hvarför? Mig tycks, man
 ej borde
 Lägga till elden eld. Nog, att vi brinne af vin.

Tempe I B. p. 127 N:o 8.

33. PHILODEMOS.

Änn din blomma ur knoppen ej sprack, ej mörknat
 ännu den
 Drufva, som röjer så skönt tjusande jungfruns
 behag.

Unge Eroter ändock re'n hvässa de ilande pilar,
 O Lysidike, re'n hemliga lågan är tänd.
 Älskande, låtom oss fly änn, medan ej bågen är rigtad;
 Ty en grufvelig brand oss jag bebådar påstund!

Tempe I B. p. 332 N:o 51.

34. OKÄNND.

Eld ej skyr jag, ej snö, ej ljungande blixten jag rädes,
 Icke de brantaste berg, icke det brusande haf.

---

adhibuimus: Πατρῶν περὶ ληϊδα, erant enim Patræ
 urbs Achaïæ. 32. Unicum exstat Oenomai Ep.;
 de auctore nil novimus. Καυκίον patella, patera,
 in Schneidero desideratur. 33. cfr. N:o 15. Ab

Τὸν γὰρ ἀπαυδήσαντα πόνοις, καὶ Ἐρωτι δαμέντος
Οὐδὲ Διὸς τρύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

Jacobs A. G. T. I p. 130 N:o 168. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 315.

35. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἑνόπλον Ἀφροδίτην.
Παλαῖς τὰν Κυθήρειαν ἑνόπλον εἶπεν ἰδοῦσα·
Κύπρι, θέλεις οὕτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
Ἡ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκος ἀντίον αἶρεις;
Εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

Jacobs A. G. T. II p. 678 N:o 174. *Animadv.* Vol. III P. 2 p. 15.

36. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Λύχνε, σὲ γὰρ παρεοῦσα τρεῖς ὤμοσεν Ἡράκλεια.
Ἦξεν, κούχ' ἦκε λύχνε, σὺ δ', εἰ θεὸς εἶ,
Τὴν δολίην ἀπάμυνον· ὅταν φίλον ἑνδὸν ἔχουσα
ΠΑΙΖῃ, ἀποσβεσθεῖς μηκέτι Φῶς παρέχε.

Jacobs A. G. T. I p. 85 N:o 7. *Animadv.* Vol. I P. 2 p. 42.

37. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἐξήκοντα τελεῖ Χαριτῶ λυκαβαντίδας ὄρας·
Ἄλλ' ἔτι κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων,
Κὴν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν
Ἔστηκεν, μίτρης γυμναὶ περιδρομαῖδος,

uvis & floribus metaphoræ ad ætatem significan-
dam sæpissime traducuntur 35. v. 3. τί μοι
σακος ἀντίον αἶρεις· quid mihi opus est scutum
contra te attollere, i. e. armis in te uti? In
talibus Græci infinitivo elliptice posito ad indi-
gnationem quandam exprimendam utuntur J.
36, cfr. N:o 14. v. 2. "Sternuit Ἐ lumen; posito

Den som af qval är trött, samt kufvad af kärlekens
allmakt,

Honom tukta ej kan dundrarens åska engång.

Tempe I B. p. 285 N:o 2.

35. OKÄNND.

Öfver en beväpnad Aphrodite i Sparta.

Pallas talade så, då hon såg Kythereia beväpnad:

Kypris, vill du, påstund gå vi till domarn såhär?

Leende mildt hon svarte: för mig onödig är skölden,

Naken jag segrat engång, hur, då beväpnad jag är?

Tempe I B. p. 147 N:o 32.

36. ASKLEPIADES.

Lampa, vid dig tre gånger ju svor Herakleia att komma,

Dock hon ej kom. Derfor, om en gudinna du är,

Måste du straffa den listigas svek, och såsnart hon i
famn

Sluter den älskade, strax släcka ditt flammande ljus!

Tempe I B. p. 303 N:o 21.

37. PHILODEMOS.

Sextio hvälfvande år den sköna Charito har lefvat,

Bruna lockarnas krans har dock ej vissnat ännu,

Marmorkloten ännu sig höja i barmen elastiskt,

Utan ett snörlifs tvång äga de hållning och skick,

---

*nam scribimus illo; Sternuit, Et nobis prospera
signa dedit"? Quo facto lucernæ, ut numini cui-
dam, libabant veteres: "Ecce merum nutrix faustos
instillat in ignes". Ovid. Heroid. XIX, 151 sqq.
37. cfr. N:o 15. v. 7. Ex Animadv. hunc versum
derivamus, auctoritate J.; aliter vero legitur in
ipso textu: ἀλλὰ ποῖός τις ὀργάντος ὅσσοι μὴ φευ-*

Καὶ χρώς ἀργυρίδωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθῶ,
 Πᾶσας ἔτι στάζει μυριάδας χαρίτων.
 Ἀλλὰ μεθυσπαργῶντας ὅσοι μὴ Φεύγετε ῥᾶγας,
 Δεῦρ' ἴτε, τῆς ἐτέων ληθόμενοι δεκάδος.

Jacobs A. G. T. I p. 87 N:o 13. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 226.

38. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Πταίης μοι κώνωψ ταχὺς ἄγγελος, οὔασι δ' ἄκροισ
 Ζηνοφίλας ψαύσας προσψιδύριζε τάδε·
 Ἀγρυπνος μέμνει σε· σὺ δ' ὦ λήθαργε φιλοῦντων
 Εὐδεις. Εἶτα, πέτε· ναί, φιλόμουσε, πέτε·
 Ἦσυχά δὲ φθέγγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας
 Κινήσης ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας.
 Ἦν δ' ἀγάγης τὴν παῖδα, δοραῖς στέψω σε λέοντος,
 Κώνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

Jacobs A. G. T. I p. 126 N:o 152. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 104.

39. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἦρωος Πριάμου βαιὸς τάφος, οὐχ ὅτι τοίου
 Ἀξίος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα.

Jacobs A. G. T. I p. 344 N:o 136. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 61.

γεν' ἐραστοι. *Praeges sunt uvarum acini, qui ubi
 tument σπαργῶν dicuntur. — Ut hoc loco mulier
 juvenili vigore florens & succulenta cum uva tu-
 miente comparatur, sic contra vetula uvis aridior
 passis est. 38. cfr. N:o 5. v. 7. Culex belli-
 cosa summopere bestia & gloriæ appetens, ipsum
 leonem ita alloquens: Εἶτα καμου βασιλευεν νομι-
 ζεις ὡς των καὶ ἄλλων θηριων; ἀλλ' οὔτε μου καλ-
 λίων, οὔτε ἀλκιμωτερός ἐφους, οὔτε μειζων εἶπε,
 τι σοι προτερον ἐστιν; ἀλκη; ἀμυσσεις τοις ὀνυξι,
 καὶ δακνεις τοις ὀδοῦσι. ταῦτα γὰρ οὐ ποιεῖ μαχο-*